SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятайте про Україну!

V[illegible] .243. JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, DECEMBER 19, 1987 CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 19-го ГРУДНЯ 1987 Ч. 243. РІК XCIV.

М[illegible]О ВИСТУПИВ НА ПРЕСКОНФЕРЕНЦІЇ В МЮНХЕНІ

Мюнхен, Західня Німеччина (тел.). — Микола Руденко, після приїзду сюди дав першу пресову конференцію в середу, 16-го грудня ц.р., зорганізовану Міжнародною Амнестією.

Втомлений останніми переживаннями М. Руденко однак висловив свою радість, що вже є на Заході і має можливість подякувати в імені усіх політичних в'язнів в СССР за те, що стільки осіб бореться за їхнє звільнення. Він відразу зазначив, що західня преса, пишучи про „гластость" в СССР, зовсім не здає собі справи що коїться в не-російських республіках, зокрема в Україні, де панує далі терор і переслідування. Помимо „гласности", українських інтелектуалів, що виступають проти русифікації сильно переслідують, і дається відчути далі рука В. Щербицького, під якою Україна переходить найважчий період в сучасній історії. Він сумнівається чи СССР під проводом Горбачова змінить свою політику відносно інших не-російських національностей.

М. Руденко подав інформації про Українську Гельсінкську Групу, про погибших її головних провідників і зокрема зупинився на незавидній долі Левка Лук'яненка, перебування якого тепер невідоме. Юрія Шухевича уважає він жертвою величезної несправедливости, що ціле життя терпить за те, що є сином провідника УПА.

М. Руденко заявив, що хоче на Заході продовжувати писати і боротися за ці ідеали, за які посвятив у тюрмі довгі роки свого життя.

АМЕРИКАНСЬКИЙ АНТРОПОЛОГ ОПРОКИНУВ СВІДЧЕННЯ П. СМИТ І Р. АЛЬТМАНА

Єрусалим, Ізраїль (АНЧЕЙН, тел.:). — Американський антрополог турецького роду, д-р Ясер Махмед Ісчан, доказав тут на процесі Івана Дем'янюка в четвер, 17-го грудня ц.р., що методи ідентифікації знимок, яких вживали свідки прокуратури Райнгардт Альтман і Патриша Смит, зовсім не адекватні і нічого не доказують.

Я. Ісчан розбудив дещо нудний процес, проаналізувавши відеозапис П. Смит, а відтак показавши ним зроблений відеозапис, яким доказав цілковиту неефективність метод свідків прокуратури.

Як відомо, ізраїльські поліціянти зробили з І. Дем'янюка фільм у тюрмі, яким відтак користувалася П. Смит у порівнюванні рис його лиця із знимок з 1942 року (мнима виказка), з 1947 року (водій в американському війську) і з 1958 року.

Я. Ісчан перейшов щераз точно відеозапис П. Смит, показуючи, що коли поставити знимку лиця І. Дем'янюка з фільму на три різні його фота, то очевидно, що вони сходяться, бо знимка з фільму прикриває контури іншої знимки. Отже витворюється очна ілюзія. Не сходяться тільки вуха, бо з бігом часу, особливо коли людина носить окуляри довгі роки, вуха трошки відстають від черепа. Всі інші риси — очі, уста, брови, ніс, щока, борода — сходяться у тому імозорному ефекті. Отже метода, що її вживала П. Смит — це не науковий доказ, а маніпуляція. І власне про це остерігав П. Смит д-р Дон Орднер, писемну опінію якого, до речі, судді наказали передати обороні.

Як додатковий доказ, д-р Ісчан показав свій відеозапис, який він зробив в університеті на Фльориді, де він вчить. Запис тривав 37 хвилин. Отже він зробив фільм із свого знайомого, якого зідентифікував тільки як К.М., років 60. На запит адвоката Павла Чумака чи він шукав за подібною до І. Дем'янюка людиною, Ісчан сказав, що ні, але певна подібність існує. Тоді він взяв три фота Дем'янюка з альбому Р. Альтмана і три фота К.М., коли йому було 20 років, 40 років і сучасне фото. Вживаючи методи П. Смит і Р. Альтмана, д-р Ісчан, тут на очах всіх, продемонстрував, що всі риси із знимок Дем'янюка і знимок К.М. — сходяться точно, за вийнятком вух. Це саме він продемонстрував з фільмами Дем'янюка і К.М. — все сходиться, за вийнятком вух. Отже його заключення, що методи П. Смит і Р. Альтмана — ілюзорні показухи, які нічого не доказують.

Я. Ісчан в заключенні сказав, що нема в науковому світі покищо методи, за допомогою якої можна було б доказати ідентичність знимок з перспективи часу. Це він назвав дилемою. Отож позитивну ідентифікацію людини із задавнених знимок не можна зробити без додаткових матеріялів.

Головний суддя Дов Левін проголосив, що він отримав з Польщі свідчення трьох польських громадян, двох чоловіків і одної жінки, які зробили польські юридичні чинники. Він їх ще не читав, але зробить це і передасть копії прокуратурі і обороні, а тоді спільно вирішать, чи свідчення мають якусь вартість, чи ні.

У понеділок, 21-го грудня д-р Ісчан продовжуватиме свідчення про антропометрію, науку, яка займається міренням людського тіла.

У ЧЕХО-СЛОВАЧЧИНІ ВІДБУЛАСЯ ЗМІНА ПАРТІЙНОГО КЕРІВНИЦТВА

М. Якеш.

Прага, Чехо-Словаччина. — Як повідомило чехословацьке пресове агентство ЧТК, генеральний секретар Комуністичної партії Чехо-Словаччини Ґустав Гусак звернувся до Центрального Комітету КПЧ з просьбою про резигнацію у зв'язку з погіршенням стану здоров'я.

Просьбу Ґ. Гусака прийнято. Колишній генеральний секретар зберіг за собою чисто номінальний пост президента республіки.

Центральний Комітет КПЧ одноголосно вибрав новим генеральним секретарем члена Політбюра Мільоша Якеша, який керував „партійною чисткою" в кінці 1960-их років. В результаті проведеної тоді кампанії ліквідації наслідків „проявів буржуазного лібералізму" півмільйона чехо-словацьких комуністів були виключені з партії.

М. Якеш народився в 1922 році в південній Чехії. До початку Другої світової війни він працював модельєром на всесвітньо відомій взуттєвій фірмі „Батя". Після війни він брав активну участь в крайовому молодіжному комуністичному русі. В 1948 році його вибрали членом президії чехословацького комсомолу. Від 1955 до 1958 року М. Якеш вчився у Москві. До 1966 року він займав різні посади в міністерстві економіки, а потім несподівано був призначений заступником міністра внутрішчіх справ. У березні 1968 року його призначили головою партійної контрольно-ревізійної комісії. В 1977 році Якеша вибрали секретарем ЦК КПЧ, а в 1981 році кандидатом у члени Політбюра. Він очолював партійну комісію, яка займалася справами економіки.

Вибрання Якеша розглядається в Чехо-Словаччині як поразка його головного суперника прем'єр-міністра Любоміра Штроуґала, який є прихильником більш швидкого проведення реформ на зразок ґорбачовських.

Советське пресове агентство ТАСС повідомило про зміну партійного керівництва. В інформації сказано також про привітальну телеграму, яку прислав Міхаїл Ґорбачов новому генеральному секретареві Чехо-Словаччини М. Якешеві.

Міжнародна академія Канади відбула збори

Монтреаль (СУПС). — Тут відбулися в п'ятницю, 11-го грудня ц.р., тирічні Загальні збори Міжнародної академії суспільних і гуманістичних наук у Канаді, заінкорпорованої федерально в Оттаві в 1975 році.

Із звіту уступаючого президента академії проф. Ярослава Рудницького зібрані довідалися про пророблену в роках 1984-87 працю на внутрішньо-організаційному та зовнішньому форумі. Крім відзначень і нагород видатним канадським ученим і мистцям, пророблено значну науково-дослідчу працю, в тому над вивченням багатокультурности в Канаді й світі, про мовні права й проблему лінґвіциду та інші ділянки суспільствознавства й гуманістики

З українців відзначено почесною грамотою признання св. п. мистця Якова Гніздовського, якому вручив грамоту в Торонто з нагоди його виставки проф. Дж. МекИрлейн із університету Йорк у Давсвю, Онтаріо, в 1984 році. З уваги на наукові заслуги обрано членом-кореспондентом Академії проф. Всеволода Кармазина-Каковського в Мюнхені. Першим почесним членом академії обрано д-ра Роберта Шокетта, видатного вченого й громадсько-політичного діяча в Квебеку.

Після залухання інших звітів і уділення абсолюторії уступаючій управі, обрано нову на каденцію 1988-91 під головуванням проф. Л. Коса з Оттавського університету. Секретарем-скарбником став проф. Дітер К. Г. Ріґель із університету Бішоп у Ленноксвіллі, Кве. Уступаючому президентові проф. Рудницькому висловлено признання й подяку за працю в попередній каденції.

В Ню Бранзвику відбулася презентація перших томів ГП

Ню Бранзвик, Н. Дж. (Д. Ґ.). — Тут в неділю, 29-го листопада ц.р. відбулась презентація перших томів Гарвардської бібліотеки давньої української літератури і найновіших наукових видань УНІГУ. Імпреза відбулася в парафіяльній залі ураїнської католицької церкви Різдва Пресвятої Богородиці.

Присутніх отця пароха Павла Лабінського, як почесного голову місцевого Відділу та гостей з ФКУ привітав голова місцевого комітету інж. Дамян Ґеча і попросив до слова першого прелеґента, ґрадуанта Гарвардського університету Андрія Гарасимяка. Він закінчив „Рідну Школу" в Гартфорді, сам пластун, активний в бостонській громаді, зробив компютеризацію бюра ФКУ в Кеймбриджі, оформив компюторські програми українською мовою, тепер працює в Гарвардській бібліотеці в українському відділі.

А. Гарасимяк подав до відома що Гарвардський Проєкт складається з чотирьох частин, дві з них це публікації книжок давньої української творчости в 120 ох томах, та три томи енциклопедичного довідника Християнства в Україні, в сімох мовах. Третя частина проєкту пов'язана з міжнародною науковою конференцією в Равені, Італія, а четверта — це живий пам'ятник Тисячоліття — катедра української релігійної думки. Усі чотири частини Гарвардського Проєкту, сказав Гарасимяк, мають свої окремі завдання і значення, а разом вони творять унікальну цілість, що ґідно зарепрезентує українську національну спільноту і Тисячоліття Християнства України.

Другим прелеґентом був д-р Роман Процик, екзекутивний директор ФКУ. У Філядельфії він закінчив студії хемії в Ля Салл університеті, а біохемії в медичній школі Ганемана у Філядельфії, працює в нюйоркському науковому дослідному центрі. Д-р Роман є членом Екзекутиви ФКУ від 1977 року.

У своїй півгодинній доповіді д-р Процик підкреслив наукову вартість Гарвардського Проєкту, що найкраще оцінили американські науковці. Крайова фундація для гуманістики американського федерального Уряду уділила 205,000 дол. на Гарвардський Проєкт. В цім проєкті беруть участь не тільки старші науковці але також інтелектуали молодшого покоління — Орест Субтельний, Франко Сисин Зенон Когут, Максим Тарнавський і інші. Тепер висилається перші томи проєкту до всіх славістичних департаментів європейських та американських університетів, а через країни Східньої Европи ці томи вже появились в Україні.

Прикрасою імпрези були найновіші наукові видання УНІГУ розложені на двох столах гостями-прелеґентами, а поміж ними замітні були імпозантного формату перші томи Гарвардської бібліотеки давньої української літератури, так що присутні мали нагоду оглянути та закупити деякі книжки.

Після доповідей в запитах та в дискусії брали участь о. Лабінський, інж. В. Яровенко, проф. І. Головінський, О. Рінник і І. Ящишин. По доповідях відбулась неформальна презентація першого Тому Мелетія Смотрицького для о. Романа Мірчука від його товариша дитячих та молодечих літ д-ра Р. Процика.

Голова Управи КТХРУ — Гарвардського Проєкту д-р Степан Ворох не міг взяти участи в імпрезі, але передав привіт, побажання успіхів та ґратуляції для Відділу, який як він сказав, може бути прикладом для наших громад в Ню Джерзі.

Голова місцевого відділу подякував гостям і всім присутнім за участь. На його заклик зголосилось декілька нових жертводавців, а деякі інші збільшили свої пожертви, так що ця громада наблизилась до наміченої мети — стати фундатором трьох томів Гарвардського Проєкту.

В ПОЛЬЩІ ПІДВИЩУВАТИМУТЬ ЦІНИ НА 27 ВІДСОТКІВ

Варшава, Польща. Польський уряд офіційно проголосив про підвишку майже на всі товари з початком наступного року, включно з алькоголем і цигаретами. В цьому самому часі керівник Польської об'єднаної робітничої (комуністичної) партії, в намаганні скріпити контролю компартії на усіх відтинках життя, обсадив важливіші опорожнені пости людьми, які всеціло підтримують політичні й економічні зміни заплянований Войцехом Ярузельським ще перед референдумом. Виглядає, кажуть політичні спостерігачі, що для польських як зрештою для всіх комуністів, воля народу не має жадного значення, бо хоч поляки висловились в голосуванні проти змін Політбюро все одно їх переводитиме згідно з власним рішенням.

На пленарній сесії Центрального комітету ПКП найменували Мечислава Раковского повним членом Політбюра, а найближчого прихильника Ярузельского Славоміра Тобковского, колишнього редактора газети „Газета Краковска", головою пропаґандивного відділу при ЦК ПКП.

Прем'єр-міністер Збігнєв Месснер заявив на сесії, що зміни відбуватимуться у більш повільному темпі, бо, мовляв, уряд братиме до уваги побажання народних мас, висловлених під час референдуму. Замість плянованої підвишки цін на 40, здійснено буде тільки проєкт підвишки на 27 відсотків в наступному році і ціни поступово зростатимуть кожного року. Відповідно до цього зростатиме також платня робітників.

Подібні, на його думку корисні зміни для народу відбуватимуться на політичному відтинку, але включатися у ці зміни зможуть тільки ті сили, які конструктивно підтримують загальний стан в країні, інші мусять задовільнитись „пропаґандивним криком". Тут він мав напевно на увазі підпільну „Солідарність", члени і прихильники якої не підтримували референдуму а опісля квестіонували право уряду на введення змін.

„Ми не будемо спокійно приглядатися до підміновування нашої системи противниками, а порушників закону покличемо до порядку", заявив В. Ярузельскі, який вихвалявся, що завдяки заходам компартії Польща не стала другим Ліваном в Европі.

Хор церкви в Бостоні співав по радіо

Бостон, Масс. (о. А. Партикевич). — У середу, 9-го грудня ц.р., провідна бостонська радіостанція клясичної музики WCRB передала своїм слухачам 15-хвилинну програму присвячену українській літургійній музиці у виконанні хору української православної церкви св. Андрія в Бостоні під диригентурою Доналда Садового.

Програму передано о год 1-ій по полудні напередодні концерту Капелі Бандуристів ім. Т. Шевченка.

Ведучий програмою Дейв МекНіл подав слухачам коротку історію хору, згадуючи при тому і про святкування українцями в 1988 році Тисячоліття Християнства в Україні. На музичну програму склались „Гимн до Матері Божої" — Бортнянського, „Радуйся обрадованна Маріє Мати Божа" — Рахманінова, переклад і обробка Д.Садового, „Буди ім'я Господнє благословенне — псальми 134 і 135 київського напіву, „Дума про Почаївську Божу Матір" — М. Леонтовича.

УКРАЇНЦІ ДЕМОНСТРУВАЛИ У ВАШІНҐТОНІ

Молодь з домовинами, бальонами і транспарантами приготовляється до походу.

(Фота: Н. Слюзар і О.Стерчо-Гендлер)

Філядельфія (ФКОНЛПУ). — Понад тисячу українців взяло участь у демонстрації і поході в понеділок, 7-го грудня ц.р. Демонстрація відбулася у Лафаєтт Парку біля Білого Дому у Вашінґтоні, кілька годин перед приїздом Міхаїла Ґорбачова до ЗСА.

Організаторами демонстрації, яка мала на меті протестувати проти совєтської політики в Україні, були філядельфійський Комітет Оборони Національних і Людських Прав України і УККА. Програмою вели Уляна Мазуркевич, голова ФКОНЛПУ і Мирон Василик, директор Української Інформаційної Служби у Вашінґтоні.

До зібраних промовляли чотири конґресмени: Лоренс Кофлин (Р.—Па), Бенджамін Ґілман (Р.—Н.Й.) Стені Ґоєр (Д.—Миш.), Доналд Лукенс (Р.—Огайо). Також промовляли д-р Ніна Строката-Караванська, Святослав Караванський та представник афганських та етійопських повстанців. Присутніми на цій демонстрації були представники локальної, крайової та міжнародної преси, радіо і телевізії.

Відкриваючи зібрання М. Василик привітав присутніх, а зокрема кількасот втікачів та повстанців з А-Афганістану. Програма почалась співом „Боже, благослови Америку", що її відспівав хор при Академії Св. Василія у Філядельфії під проводом Галі Поритко.

Першим промовцем був конґресмен Кофлин, який довгі роки співпрацює з Філядельфійським комітетом. Він підкреслив у своєму слові, що договір про обмеження зброї між ЗСА та СССР не ґарантує кращих відносин між тими країнами, як довго немає свободи в Україні чи взагалі у

(Закінчення на стор. 3)

В АМЕРИЦІ

УРЯД ПРЕЗИДЕНТА РОНАЛДА Реґена звернувся до ізраїльського уряду, щоб він поступав обережно з палестинцями в смузі Ґази і на західньому побережжі Йордану. Майкл Г. Армакост, заступник державного секретаря для політичних справ, звернувся з такою осторогою до Іцака Рабіна, ізраїльського міністра оборони, який тепер перебуває у Вашінґтоні.

ПРОВІДНИКИ КОНҐРЕСУ заявили, що твердження найновішого нікараґуанського втікача майора Роджера Міранди про те, що Манаґуа має намір збільшити свої збройні сили, починає навертати Конґрес на шлях відновлення гуманітарної допомоги для контрас. Тепер ходять чутки, що тільки договір сандіністів з повстанцями може спинити допомогу.

РЕЧНИК ДЕПАРТАМЕНТУ сільського господарства заявив, що після 25-ти років вирощено три нові роди помаранч, які повинні б споживачеві дати смачніші соки, а вирощувачам можливість конкурувати з імпортованими овочами. Тільки цього року ЗСА імпортували більше, як 400 міл. дол. вартости помаранчевого соку, в більшості з Бразилії. С. Ґерн, член Дослідного центру департаменту сказав, що нові сорти помаранч названо „Санстар", „Мідсвіт" і „Ґарднер".

У ЛОС АНДЖЕЛЕСІ, ДЕ ВІН ставить оперу Ваґнера „Трістан унд Ізольда". Зубін Метта, відомий в цілому світі диригент і музичний директор нюйоркської філармонії, заявив, що це є його останній сезон. В дальшій розмові Метта сказав, що насправді він таки не знає, які будуть його пляни після 1991 року. Однак З. Метта висловився про те, що йому час перестати бути музичним керівником, бо надто довго засидівся на цій посаді з 24-го року життя.

ЗГІДНО ІЗ ЗАЯВОЮ офіційних чинників Уряду президента Роналда Реґена, ЗСА у 1988 році зменшить імпорт цукру на 25 відсотків, тобто до найнижчого рівня на протязі останніх 100 років. Це підіб'є ціну для покупців, а також боляче віді'б'ється на задовжених партнерах ЗСА серед країн Третього світу — Філіппінах, Бразилії і країнах Караїбського басейну. Як відомо, ціни цукру в ЗСА є вищі як на світовому ринку і зниженням імпорту Уряд хоче заохотити до вирощування цукрових буряків і тростини у ЗСА.

У СВІТІ

АМЕРИКАНСЬКІ ГАЗЕТИ, зокрема „Ню Йорк Таймс" і „Вашінґтон Пост", присвятили дещо більше уваги міжнародному семінарові, який, як відомо, відбувався від 10-го до 15-го грудня ц.р. в Москві. Кореспондентка „Вашінґтон Пост" Селестін Болен пише, що Політбюро й інші совєтські установи деклямують і на кожному місці підкреслюють, що в Совєтському Союзі наступають зміни, „перестройка" і політика „ґласності", а з другої сторони вільнодумцям, правозахисникам, своїм і закордонним, бояться винаймити залю для відбуття пленарних сесій. В результаті цієї заборони міжнародний семінар не був аж таким міжнародним, бо КҐБ постаралося про недопущення до Москви людей навіть із совєтських республік, але він осягнув свою ціль. Групи правозахисників, розділившись на малі ґурти, дискутували про всі справи, які мають відношення до оборони прав людини. Болен пише, що фактично ніхто не боявся репресій, хоч вони були такі наявні, що навіть закордонні спостерігачі їх бачили на кожному кроці. Покищо в СССР нічого не змінилося, каже С. Болен.

ОФІЦІЙНІ ІРАНСЬКІ ЧИННИКИ заперечили поголоски про тяжку хворобу аятолли Хомейні і що він, мовляв, вже лежить на смертному ложі. Для підтвердження іранці показали на екранах телевізії образи свого божка, як він приймає членів родин, сини яких загинули на фронті проти Іраку. Як пізніше виявилося, відеострічка була накручена 10 днів тому і поява Хомейні на телевізії ніяк не заперечує поголоски, яка настирливо поширюється на Близькому Сході і в Західній Европі.

ЗАХІДНІ КОРЕСПОНДЕНТИ інформують з Бейруту, що Сирія проголосила частинну мобілізацію і поставила свою армію у стан гострого поготівля, а частинам війська, яке стаціонує в Ливані у долині Бекаа, було наказано бути готовими до вимаршу. Політичні і військові спостерігачі думають, що все це було зв'язане з нападом Ізраїля на Ливан і подіями у районі Ґази на західньому березі ріки Йордан, де араби ведуть безвиглядну боротьбу проти ізраїльських окупаційних військ. Стало також відомо, що головне командування ізраїльської армії наказало вислати в район Ґази більші військові частини. В Єрусалимі побоюються, щоб там не дійшло до більшого кровопролиття, бо тоді Сирія і Йорданія, а може також інші арабські країни, мали б причину до інтервенції.

БЕЙРУТСЬКА ГАЗЕТА „АльЛіваа" повідомила у числі з 16-го грудня ц.р., що ливанські проіранські терористи звільнять в скорому часі посланця Англіканської Церкви Террі Вейта і одного американця, викладача американського університету в Бейруті, прізвища якого газета не згадує. Якщо йдеться про французьких закладників, — пише згадана газета, — то вони будуть скоро усі звільнені на інтервенцію французького уряду і в порозумінні з урядом Ірану. Т. Вейта, згідно з інформацією газети, мають передати в руки прем'єр-міністра Франції Жака Ширака.

НА ПРОХАННЯ АВСТРІЙСЬКОГО уряду совєтські чинники погодилися дати візу на виїзд до Відня відомому совєтському музикологові і диригентові 82-річному Філіппові Гершковіцові, учневі відомого колись австрійського композитора-авангардиста Альберта Берґа (1885-1935). Ф. Гершковіц вже принаймні шість років старався про приїзд, але досі йому все відмовляли у видачі візи. Тепер видали документи на виїзд до Ізраїля, але він буде гостем австрійського уряду і затримається у Відні принаймні шість місяців.

З БОННУ ПОВІДОМИЛИ, ЩО В наступному тижні відбудеться традиційний вже обмін політичними в'язнями між Західньою і Східньою Німеччиною. Загально припускають, що Східня Німеччина звільнить принаймні 15 в'язнів, між ними трьох відомих літераторів, а Західня 12 в'язнів, більшість з яких були засуджені у ФРН за шпигунство.

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members 1 year — $15.00. Change of address — $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Опозиція проти Ґорбачова

Американські газети й журнали все ще повні коментарів на тему триденних відвідин Ґорбачова у Вашінґтоні. Не маючи багато політичного і військового фактажу ці американські коментатори займаються, наприклад, розглядом відносин між Ненсі Реґен і Раїсою Ґорбачов. Дружини обох лідерів одна одної — читаємо — не злюбили. Та нехіть така велика, що Раїса буцім то недипломатично запитала Ненсі: „Чому ви мене не любите?", на що Ненсі мала дипломатично відповісти: „Не знаю, чому ви прийшли до такого переконання". Але в останньому числі журналу „Ю.С. Нюз енд Ворлд Ріпорт" є замітка, що Ненсі буцім то заявила, що її останньою прикрою ролею дружини американського Президента буде подорож з ним до Москви, де вона стріне Раїсу. Є також твердження американських всезнайків, що перед приїздом Ґорбачова до Америки була гостра суперечка між ним і його дружиною, бо Раїса доконче хотіла піти на славетну нюйоркську 5-ту авеню та купити собі якусь біжутерію в Олтмана, Лорд і Тейлора та Тіффані. Ґорбачов ніби рішуче відмовився з двох причин: мовляв, Ню Йорк це джунґля до якої йому небезпечно запускатися та що він не може довго бути поза Кремлем, щоби не зазнати долі Нікіти Хрущова. На тему цієї опозиції проти Ґорбачова маємо у числі названого журналу з 21-го грудня ще одну цікаву вістку. Прибічники Ґорбачова поінформували Реґена чи державного секретаря Шулца, що приїзд Реґена до Москви для підписання договору про редукцію на 50 відсотків ракет на далеку віддаль мусить відбутися вчасною весною наступного року, бо на травень передбачений надзвичайний конґрес компартії СССР, де відбудеться вирішний бій між Ґорбачовим і його опозицією. Коли в Америці крайньо республіканські консерватисти обурилися на Реґена, що він „зрадив" їх і стискає руку лідера „злющої імперії", то подібно в СССР фанатичні большевики дуже невдоволені, що Ґорбачов кількакратно стискав руку лідерові „імперіялістів" (цієї термінології на означення американців совєтський пропаґандивний апарат не вирікся) — та ще й висідав з авта на вулиці Вашінґтону і стискав руку сірим „імперіялістам".

Опозиція проти Ґорбачова невдоволена його гаслами „гласности" і „перестройки", дармащо покищо реалізація цих гасел — усе ще музика майбутньости. Але ця опозиція невдоволена, що Ґорбачов погодився на принцип редукції стратегічної зброї, щоби поменшити видатки на зброю і скерувати їх на підвищення життєвого стандарту громадян СССР. Як за часів останнього російського царя Миколи II, так тепер у Кремлі існує сильна „воєнна партія" поруч із партією „мировою". Ґорбачова зараховують до „мирової партії", бо він разом із економічними фахівцями з КҐБ свідомий загрози економічного банкрутства імперії. Члени Політбюра і нижчого адміністраційного апарату, разом із старшинським корпусом є проти таких реформ, які позбавили б СССР першенства у збройному арсеналі. Тому всі вони є проти такого „братання" Ґорбачова з Реґеном, фактичним лідером НАТО, яке скріпило би свою мілітарну і політичну ситуацію НАТО.

За большевицьким звичаєм генеральний секретар компартії СССР мусить на партійних конґресах виголошувати промову бодай впродовж чотирьох п'ятьох годин. Коли у Вашінґтоні Ґорбачов промовляв приблизно „тільки" одну годину, не допустивши ні до яких запитів, то він зацукувався. Щоби розправитись із своїми противниками на звичайному конґресі компартії у Москві в травні 1988 року, Ґорбачов мусить дійсно довго приготовлятися, мобілізуючи всіх однодумців та стилізуючи кількагодинну тираду.

Фактом існування опозиції проти Ґорбачова пояснюють теж його рішення не чекати на найближчі президентські вибори в Америці, а використати готовість республіканського Президента переговорювати і договорюватися, бо вислід виборів в Америці таки невідомий — може прийти наступник Реґена, з яким буде трудніше порозумітися, а Ґорбачов не має часу: він мусить виступити на комуністичному партійному збіговищі з атутом закордонно-політичного успіху.

Андрій Бук

ЕКОНОМІЧНИЙ СПАД

Великий спад цін на вартісних паперах корпорацій на нюйоркській біржі 19-го і 26-го жовтня ц.р.) захитав з початком четвертого кварталу, а особливо за жовтень деякі сектори економіки. Індекс економічних показників впав на 0.2 відс., перший раз від січня ц.р. Безробіття, що становило шість відс., зросло на 0.1 відс., також перший раз в цьому році, в Ню Йорку 4.9 відс, зросло на 0.4 відс., у Ню Джерзі 3.9 відс. зросло на 0.5 відс. Отже, сьогодні є 116 мільйонів працюючих, 7.2 мільйона безробітних, 530,000 нових місць праці, з чого 180,000 в мануфактурі. Запотребування на робітника зростає далі і сама мануфактура потребує півмільйона робітників. Будова нових домів впала на 8.2 відс. (протягом п'ять років зросла), а продажа домів упала на 1.5 відс. через високі мортгеджові відс., пересічна ціна однородинного дому 104,000 дол.; фабричні замовлення на 1.1 відс., продаж авт на 5.7 відс., єдиний Форд виказав 12 відс. зиску. Дженерал Моторс і Крайслер знизили ціни на авта, а Дженерал Моторс замикає дві станиці і звільняє 1,800 робітників.

Зменшилися доходи корпорацій; за третій квартал зросли на 5.2 відс., а не на 3.3 відс., як помилково подав Департамент торгівлі. Особисті доходи зросли на 1.7 відс., найбільше в останній декаді; особисті видатки без змін. Валова продукція зросла на 3.2 відс., індустрійна на 0.9 відс., мануфактура на 0.5 відс. консумпційні ціни на 0.4 відс. (річно — 4.8 відс.), деталічні на 0.9 відс., гуртові ціни впали на 0.2 відс., а дрібна продаж на 0.1 відс. Інфляція — 4.9 відс. Фабрики працювали 81.3 відс. на повну силу. Достава грошей на ринок 1.9 більйона дол. Торговельний дефіцитовий балянс за жовтень — 17.6 більйона дол. (імпорт — 12.5 відс., експорт — 3.6 відс.) найбільший одного місяця дотепер) мимо низької вартости доляра, який паде далі.

Сама біржа втратила 100 мільйонів дол., а з опитуваних інвесторів лише 15 відс. далі купує шери; більшість стрималася з готівкою, або вклала в ощадностеві інституції, тому в жовтні на ощадності вкладено 7.2 більйона дол., найбільше за останні роки. Біржові компанії далі звільняють працівників, а інвестиційна компанія Кіддер-Пібаді, одна з 15-ти найбільших на Волл Стріті звільнила 1,000 працівників, зменшила видатки на 20 відс., що спричинило ліквідацію сімох з усіх 65 відділів. Опитування переведені „Ню Йорк Таймсом" під кінець жовтня виказали, що спад на біржі не зупинить економічного росту і не пошкодить передсвяточним торгам. Вправді консументи стали більше обережні у видаткуваннях, але перші тижні виказали, що святочні торги будуть ті самі, що минулого року (4.3 відс., родини видаткували в пересічі 380 дол.) Цього року багато нових електронічних і лейзерових дитячих забавок по дешевій ціні. Банки і фінансові інституції піднесли дивіденди, через що зросли ощадності, але деякі з них далі у фінансових клопотах. На кінець жовтня 167 банків перестало діяти (32 більше від попереднього місяця), тому Ален Ґрінспен, голова дирекції Федеральних Резерв звернув увагу банкам більше кооперувати і переходити на забезпеченеві поліси. Спізнення, відкликання летів та зажалення на летунських лініях за десять місяців ц.р. зросло п'ятикратно від попереднього року; деякі летунські лінії піднесли ціни. Найменше спізнень мала летунська лінія „Юнайтед". Летунські лінії працювали 90 відс. напруги. Летунська лінія „Істерн" утратила 67 мільйонів дол., звільнила 35,000 персоналу, летунська лінія „Тексас" (одна з найбільших) втратила 73 мільйони дол., а — „Пан-Амерікен" банкротує. Найбільший дохід виказала (102 мільйони дол.) Південно-Західня летунська лінія. Міністри транспорту европейських держав затвердили европейським летунським лініям 15-відсоткову знижку на летунських квитках та збільшення усяких вигод на наступний рік. Конгрес затвердив 2.5 більйона дол. (минулого року — 55 більйонів дол.)

Новий федеральний закон вимагає від американських родин з новим роком зголосити своїх членів родини — дітей від п'ять років життя до соціяльного забезпечення — дістати число, яке потрібне буде до податкових звітів на черговий рік. Остання статистика виказує сильний зріст від Другої світової війни народин дітей; 37 відс., на кінець минулого року, а за п'ятдесят років може зрости до 53 відс. — добра запорука для економіки, продукції, ощадностей і податків. З першим січня наступного року емеритам будуть обтягати місячно 24.80 дол. з 4.2 відс. пенсійної підвишки для медичного забезпечення — 6.90 дол. більше, як цього року. Ціни на оливу і бензину дещо впали, Єгипет знизив ціну на одного дол. на барилці, зменшився дещо імпорт, а збільшилася місцева продукція. Іран і Ірак через воєнні дії і з економічних причин збільшили продукцію, що знизило ціни. (Ірак — 2.7 мільйона барилок денно, Іран — 2.3 міл. барилок). Через зиму ціни можуть піднестися. Остання конференція ОПЕК-у у Відні рішила затримати ціну 18 дол. за барилку, Іран

(Закінчення на стор. 4)

Ярослав Татомир

„ЗСА І УССР ПРИКРИВАЛИ ГОЛОД В УКРАЇНІ"

У тижневику „Вашінгтон Інквайрер", із 27-го листопада, появилася велика стаття пера екзекутивного редактора Олега Волконського, під многомовним наголовком: „ЗСА і УССР прикривали голод в Україні". Ця стаття починається на чоловій сторінці „Вашінгтон Інквайрера" і є ілюстрована двома знімками.

Слід пригадати що „Вашінгтон Інквайрер", що його публікує Рада для оборони свободи, одержують усі конґресмени, сенатори, високі урядовці Адміністрації та багато амбасад, що існують у Вашінгтоні, без огляду чи вони передплачують цей тижневик чи ні. У зв'язку із цим поміщення статті „ЗСА і УССР прикривали голод в Україні" на чоловій сторінці „Вашінгтон Інквайрера" є великим кроком у ширенні правди про найбільший злочин XX століття — штучний голод в Україні.

Автор пише, що Адміністрація президента Рузвелта, „Ню Йорк Таймс" і совєтський уряд Йосифа Сталіна, співпрацювали намагаючись, прикрити великий голод в Україні. До такого висновку прийшла конференція істориків на тему: „Пізнання і заперечування ґеноциду і масових убивств у XX столітті", яка відбулася 13-го листопада у Нюйоркському університеті.

О. Волконський пише, що Ню Йорк Таймс мав „умову" з Кремлем, яка перешкодила правдивому звітуванню про голод і про інші звірства совєтського уряду, через що згинули мільйони.

Спонукою для статті О. Волконського був документ, що його знайшов у державних архівах, усім нам добре відомий д-р Джеймс Мейс, співробітник УНІГУ та під сучасну пору директор бюра Конгресової комісії для дослідів голоду в Україні і „один із провідних авторитетів у світі, на тому полі" — каже О. Волконський.

Йдеться про депешу американської амбасади до Міністерства закордонних справ у Вашінгтоні, із червня 1931 року.

У депеші говориться про зустріч із Волтером Дуранті, добре відомим нам журналістом і московським кореспондентом „Ню Йорк Таймсу", який у час, коли в Україні вмирали від голоду мільйони хліборобів і їхніх дітей, звітував на сторінках впливового „Ню Йорк Таймсу", що в Україні немає голоду. Згідно із згаданим документом, Дуранті сказав одному з американських дипломатів, що у погодженні із „Ню Йорк Таймсом" і совєтськими властями, його статті віддзеркалюють офіційну опінію совєтського режиму, а не його власну.

Справу цієї депеші порушив, враз із іншими справами, на вищезгаданий конференції істориків, д-р Мейс у доповіді „Коляборація у придушуванні пізнання Українського голоду". Він говорив теж про особисті зв'язки президента Рузвелта із Дуранті і виявив, що Адміністрація президента Рузвелта була добре інформована про жахливий голод в Україні, але вирішила не признатися до цього, щоби втримувати добрі взаємини із Совєтським Союзом. Вкоротці після свого вибору у 1932 році, президент Рузвелт радився з Дуранті щодо визнання Совєтського Союзу. Д-р Мейс цитував, між іншим, звіт „Ню Йорк Таймсу" із 26-го липня 1932 р.: „Рузвелт від якогось часу виявляв глибоке зацікавлення совєтським експериментом і сьогодні він упродовж кілька годин випитував Волтера Дуранті про його довголітній досвід у Совєтському Союзі"...

Зараз ще наступного року президент Рузвелт визнав Совєтський Союз, не згадавши ні одним словом про колосальних розмірів і без прецеденсу в історії людства, голод в Україні.

Слід пригадати, що „Вашінгтон Інквайрер" помістив за останнього півтора року вісім дуже прихильних статтей на українські теми. І без перебільшення можна сказати, що „Вашінгтон Інквайрер", якщо мова про настанову до українських справ — це один із дуже нечисленних білих круків серед американських пресових органів, і він доходить до усіх людей, що мають вплив на політичний напрямок Америки. Було б дуже корисним, щоби ми відповіли на настанову „Вашінгтон Інквайрера" масовою передплатою. Річна передплата цієї газети коштує тільки 20 дол. (Передплата і поштова пересилка першої кляси коштує 30 дол.)

Замовляти „Вашінгтон Інквайрер" слід на адресу: The Washington Inquirer, 1275 K. Street, N.W., Suite 1160, Washington, D. C. 20005.

В останній тижнях читали ми у нашій пресі заклики допомогти фінансово Конгресовій комісії для прослідження причин і наслідків Великого голоду 1932-33 років, яка вкоротці вичерпає фонд ухвалений на її працю Конгресом. Пожертви на цю преважливу справу будуть водночас висловом признання директорові комісії д-рові Мейсові, за його велику працю на полі ламання стіни мовчанки, що нею донедавна, а частинно ще і сьогодні, була і ще є замкнена правда про найбільший злочин нашого століття — совєтською владою влаштований голод, який вбив в Україні, що була відома як найбагатша аграрна країна, понад 7 мільйонів хліборобів і їхніх дітей.

Адреса Конгресової комісії: Ukraine Famine Commission, Vanguard Bldg., Room 537, 1111 20th Street N.W., Washington, D.C. 20579.

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про черевики „Ґуччі" і нового „месію"

Здається, що так довго як житимемо — постійно будемо дивуватися наївності наших американців, хоча і ми вже „замериканізовані".

Але як тут дивуватися, коли ось, наприклад, в останніх тижнях ми були свідками наївного і просто телячого захоплення американців М. Ґорбачовим і його дружиною Раїсою.

Вершком цього захоплення були голоси прохожих у Вашінґтоні, коли Ґорбачов несподівано для всіх висів із авта і, на зразок американських політичних діячів, стиснув декільком особам руку. І тут, розуміється, ціла американська преса широко писала і цитувала слова молодої американської дівчини, яка сказала, що їй здавалося, „немов другий 'месія' з'явився перед нею"...

Ось маєте і американську наївність! Як мало треба їм, щоб змінити свою настанову, хоча вони були інакших поглядів довгими роками. Один потиск руки і з диявола зробився „месія!"

Таких моментів в часі трьох днів перебування совєтської делеґації „на вершинах" було багато, а ми, критичні посторонні глядачі, лише можемо ствердити, що всі вони, ці „дорогі гості" із СССР, дуже добре вивчили свою лекцію і зрозуміли, яку важливу ролю відограє в американській опінії зовнішній вигляд і добре знання публічних зв'язків. Певне, що елеґантний Ґорбачов в одязі шитому на нього у найкращих італійських кравців і в черевиках „Ґуччі" мусів зробити на американську публіку краще враження, як колись Хрущов чи Брежнєв, що виглядали у своїх убраннях „на свято", немов перебрані пастухи.

Однак не у вигляді справа і не у гладких манерах, бо і одне і друге можна легко собі присвоїти — а в цьому, що саме ховається за такою чи іншою маскою.

І цього прихованого в більшості не спостеріг американський нарід, бо його захопила простягнена (в дослівному значенні лише) рука Ґорбачова і його елеґантний вигляд. Тут ми ще один раз мали доказ, яку величезну ролю відограє сьогодні телевізія, що саме підхоплює такі моменти, що їх не можна переконливо передати в інший спосіб. Усміх Ґорбачова чи його дружини Раїси, як першої жінки совєтського найвищого „достойника", що виглядає на европейський лад, передані десятки разів на усіх телевізійних станціях, переконали більше населення західніх країн про зміни в СССР, як усі заяви чи промови. Чи впізнаються вони колись на своїй помилці, так як це було вже не раз з нами, і особливо насторожило нас до совєтської хитрої політики?

Але ніде правди діти, навіть ми, українці, що здавалося б вже наскрізь розкусили цю диявольську систему, ще й досі час від часу попадаємо на закинену на нас вудку саме таки через оцю наївність. Особливо наше молодше покоління ніяк не хоче вірити усім перест979ам і досвідові тих, які на власній шкурі відчули підступність і силу совєтської розвідки. Це зовсім природне, що молоді не вірять у слова старших, доки самі не переконаються у їхній правильності. Біда лише, коли молодші цей досвід здобувають у небезпечний та шкідливий спосіб, як ось в останньому часі.

О—КА

Василь Стус

В мені уже народжується Бог
і поступово одміняє душу
і повнить груди холодом, і світлом
мене донищує. Вітаю, певний дню!
Безкрайо розсувається овид,
земля даліє, наче тьмяна зірка,
і голова моя, налита сонцем,
вже передсмертну радість прочува.
Благослови мене, блаженна мить —
раптове самоспалення і вічне
навернення до тіла. Проминання
і входження зненацька — в сто світів,
де кожен надмолодь. Бо не живу
у жодному. Лише перебуваю,
мов на гостині. Надивлятись — марно:
до них не буде більше вороття.
Хібащо пам'ять: тут лупили шкуру
живцем із мене. Пам'ять. От і вже.
Благослови мене, мій певний дню,
початись там, де щойно закінчився,
закінчуватись там, куди повік
тобі заказані путі-дороги.
Немилосердний дню — благослови.

(Із збірки „Палімпсести")

ВІДКРИТИЙ ЛИСТ В. ЧОРНОВОЛА ДО М. ҐОРБАЧОВА

V.

Проаналізувавши дійсний стан національних справ у нашому Союзі, партійний пленум міг би опрацювати і конкретні заходи для виправлення становища. Справа не повинна обмежитися тільки анулюванням одіозних пунктів хрущовського закону про школу, що надавав безпрецедентне в світовій педагогіці „демократичне" (як вважає секретар ЦК КПУ Єльченко) право батькам в суверенних республіках (крім Росії) самим визначати, які там повинні бути школи — російські чи „національні", і навіть право самим учням вирішувати, вчити їм чи не вчити мову своєї буцім то суверенної республіки як предмет (звичайно, крім абсолютно обов'язкової російської!).

Національне питання повинне вирішуватися всебічно: і розширенням прав союзних республік в політичному, економічному, культурному житті, включаючи вирішення загальносоюзних і міжнародних справ, і, звичайно ж, поверненням національним мовам у повному обсягу державних і громадських функцій. Для цього у конституціях республік треба відновити проголошення національних мов державними і реалізувати це на практиці. Як це зробити, які треба прийняти в Союзі і в республіках законодавчі акти і практичні заходи, допоможе досвід ленінської політики „коренізації" 20-их років. Деякі українські закони того часу, підписані такими відомими діячами большевицької партії, як Петровський і Чубар (наприклад, постанови ВУЦВК і Раднаркому УССР 1925 року „Про заходи термінового переведення повної українізації радянського апарату" або 1927 року „Про забезпечення рівноправности мов та про сприяння розвиткові української культури"), написані ніби для сьогоднішнього дня.

Тільки так, тільки почавши перебудову національної політики зверху, можна буде перебороти неминучий після цього вибух шовінізму (Вас почнуть лякати „буржуазним націоналізмом" і навіть розпадом Союзу, хоч справа йтиме про його зміцнення як дійсного, а не фіктивного) і шалений спротив російської та зросійщеної бюрократії. Але повірте: Ви знайдете розуміння і серед ще не отруєної шовінізмом частини російського народу, а в решті республік матимете якнайактивнішу підтримку і спалах творчої енерґії на всіх фронтах перебудови, яку, ми представники неросійської половини населення Союзу, остаточно приймемо тоді, як нашу, задуману не тільки в інтересах усіх клясів і прошарків населення (крім бюрократії), але й усіх націй та національностей Совєтського Союзу.

І останнє. У багатьох Ваших виступах, наприклад, на з'їзді комсомолу, повторювалася думка про потребу чесно й мужньо сказати всю правду про минуле, не залишаючи білих плям, не оминаючи складних, не раз драматичних моментів нашої історії. Такі спроби уже чиняться. Переглядаються деякі сторінки історії партії і країни, поглиблюється критика „культу особи" Сталіна, перервана приходом до влади у 1964 році неосталіністів в культуру (переважно у російську) повертаються деякі забуті, або заборонені імена й твори.

Тому, що у нашій республіці цей процес, по суті, ще й не починався (мляві балачки на письменницьких зібраннях і в пресі практично не реалізуються), нагадаю деякі найважливіші білі плями в нелегкій історії України тільки останніх десятиліть, які без дозволу або й ініціятиви центру (ось де здалася б „рука Москви"!) освітлюватися по-новому не будуть через панування утверджуваних десятиліттями оціночних штампів та відоме правило уже декількох поколінь українських партійних і совєтських керівників, переляканих звинуваченнями у „місництві", — бути „більшим католиком, ніж сам папа римський".

Спроби писати історію України XX століття тільки як історію большевицької партії на Україні привели до замовчування багатьох фактів соціяльної і національної боротьби українського народу в перші десятиліття XX віку, пов'язаних із діяльністю українських соціялістичних партій (УСДРП, УПСР та інші), і такого феноменального з'явища, як потужний вибух після лютневої революції 1917 року національної самосвідомости і національно-державної самодіяльности українського народу. Зовсім не вивчається і малюється тільки червоними фарбами навіть початковий період Української Центральної Ради — першого українського парляменту, що постав у березні 1917 року на хвилі народного піднесення. Відомо, що Ленін підтримував спочатку й Раду, й скликані нею всеукраїнській військовий та селянський з'їзди, і навіть проголошену 20-го листопада 1917 року автономну УНР (Українську Народну Республіку) — перше державне утворення України після знесення російським царизмом у XVII столітті залишків української автономії. Ще й в грудні 1917 року, коли вже намітилися принципові розходження поміж УНР і Совєтською Росією, і навіть на самому початку 1918 року, коли існував створений у Харкові 25-го грудня 1917 року Совєтський уряд України, Ленін ще визнавав незалежність УНР, продовжував вести переговори із Центральною Радою, що остаточно перервалися тільки 12-го січня 1918 року.

Якщо у соціялістичній Польщі відмічають як визначну історичну подію відродження у 1918 році польської держави, без огляду на її буржуазний і совєтський характер, на війну з совєтською Росією, „військово-фашистську диктатуру" Пілсудського і т.п., то в „суверенній" Україні словом не згадують про недалеке 70-річчя створення першої Української держави, яка передувала совєтській. Боїмося сказати правду і про те, що постала після розвалу Австро-Угорщини ЗУНР (Західня Народна Республіка) виявилася єдиною реальною силою, що боролася із польською експансією на західньоукраїнській землі, а напівроздягнені і погано озброєні стрільці УГА (Української Галицької Армії), що скільки могли опиралися вишколеній у Франції польській армії, були національними героями, а не ворогами і зрадниками. Але це означало б визнати й те, що варварське зруйнування на початку 70-их років стрілецького меморіялу на Янівському цвинтарі у Львові, створенню якого не опиралася польська „військово-фашистська диктатура" і якого не зачіпали навіть при Сталіні, — акт вандалізму, негідний цивілізованого суспільства.

Закінчення буде.

ЦЕНТРАЛЬНА СОВЄТСЬКА телевізійна сітка повідомила і показала на екранах образи із зудару поїзду з автобусом у Казахстані. Як інформує пресове агентство Ройтерса таких випадків колись совєтські засоби масової інформації не подавали до загального відома. В результаті зудару загинуло п'ять осіб, а 14 були поранені. В інформації також згадується, що водій автобуса знаходиться у шпиталі у непритомному стані.

ГАЗЕТА „НЮ ЙОРК ТАЙМС" повідомила у числі з 16-го грудня, що у Берсельоні, Італія, невідомі озброєні пістолями злочинці застрелили кузина дружини Маріо Квомо, губернатора нюйоркського стейту. Поліція розпочала слідство, щоб встановити чи причиною вбивства був звичайний грабунок, чи були якісь інші порахунки. Франческо Ґітто, 50-річний кузин Матилди Квомо, був власником малої крамниці.

ЗАХІДНЬОНІМЕЦЬКІ ДИПЛОМАТИ в столиці Індії Ню Делі, покликаючись на принагідні розмови з представниками Організації Об'єднаних Націй, повідомили, що десятки афганських комуністичних молодих летунів навчаються в летунській школі, частинно субсидіованій фондом ООН. Школа знаходиться на передмісті Ню Делі і вона має за завдання підвищити кваліфікації летунів цивільного летунства, але афганці зручно використовують її для своїх цілей. Після закінчення цієї школи, молодих летунів відправляють на кілька тижнів до Москви, де їх знайомлять з технікою військових літаків, але основні реві вони вже вивчили в Індії.

ДЕРЖАВНИЙ СЕКРЕТАР ЗСА Джордж Шулц, відвідуючи у поворотній дорозі з Брюсселю до Америки західньонімецьку столицю Бонн, інформував канцлера уряду і його помічників про переговори на найвищому рівні між президентом Роналдом Реґеном і генеральним секретарем ЦК КПСС Міхаїлом Ґорбачовим та підписану угоду про відтягнення з Европи ракет середнього і близького засягу. Дж. Шулц задержався в Бонні шість годин. Головними співрозмовцями з Шулцом були крім Гельмута Коля, міністер закордонних справ Ганс-Дітріх Ґеншер і міністер оборони Манфред Вернер, якого недавно обрали генеральним секретарем НАТО. Державний секретар зустрівся на короткій розмові з колишнім канцлером Гельмутом Шмідтом. З Бонну Шулц полетів до Лондону на зустріч з прем'єр-міністром Марґарет Тачер.

Українці...

(Закінчення зі стор. 1)

Промовляє конгресмен Л. Кофлин

Частина української групи в Лафаєтт Парку.

Східньому бльоці. Згадуючи про голосну тепер „гласность", Кофлин заявив: „Як не раді ми цим змінам, не можемо ними вдоволитися. Ми не можемо вдоволитися ніякими змінами, як довго тисячі в'язнів сумління є в ҐУЛАґу, як довго забороняється релігійні практики, як довго засуджується на загибіль культури народів, з яких складається СССР, як довго правда минулого заплутується у вишуканих лябірінтах, замовчується, або прикривається перестарілими брехнями".

Дальше Кофлин звернув увагу, що із 16-ох в'язнів у жорстокому спецтаборі 1-36 Пермської області, десять є українців, а чотири з них — Василь Стус, Валерій Марченко, Олекса Тихий та Юрій Литвин — недавно померли.

Конгресмен Кофлін підкреслив, що американські українці розуміють недостачу „гласности", бо вони свідомі довголітнього переслідування Українських Церков „навіть тоді, коли совєтський уряд старається використати для своєї пропаганди 1000-ліття Християнства Київської Русі", і тому що вони свідомі „диявольського надужиття влади над Україною у формі штучного голоду створеного за режиму Сталіна. По сьогодні уряд СССР не признає історичної правди існування того голоду".

Відтак говорив Генрі Реґаль із Комітету за свободу Афганістану. Він оскаржував СССР у геноциді в Афганістані та вимагав, щоб не підписувати ніяких договорів поки СССР не зупинить цього геноциду. Він також запросив до себе на плятформу Ішара Джанаріфа, представника одної із партій муджагедінів.

Відтак У. Мазуркевич прочитала привіт від сенатора Джана Гайнца з Пенсильванії та уривки з листа, якого вислано до президента Роналда Реґена.

В листі, який був висланий до президента Реґена його асистентам та членам Уряду комітет просить, щоб він у своїх переговорах з Горбачовим видвигнув такі домагання: загальна амнестія для всіх політичних в'язнів, визнання Українських Церков, припинення русифікації України, признання, що уряд СССР штучно спричинив голод в Україні в роках 1932-33.

Д-р Н. Строката-Караванська і С. Караванський говорили до зібраних по-українськи. Обоє визначні дисиденти, які тепер проживають у ЗСА, підкреслювали абсурдність підписування договору з СССР, беручи до уваги довгу історію зламаних договорів. С. Караванський також просив підтримувати українських дисидентів, жертвуючи на ту ціль через ЗУАДК.

Конгресмен Д. Лукенс захопив присутніх своєю промовою про змагання за волю по всьому світі. „Висліди нашого збору не будуть видні тут у цьому парку і не сьогодні; висліди будуть наявні тоді, коли з нас кільох стане нас багато. Суттєвим є щоб коли двоє зберуться в ім'я волі, не журилися тим, що їх тільки двоє, тільки двісті, тільки дві тисячі. Суттєвим є що ми зробимо з тим, що ми маємо. Наша остаточна мета є залишитися вільними і запевнити свободу тим, що її бажають. Це мусить стати девізом нашого життя". Промову Д. Лукенса кілька разів переривали виклики „Хочемо свободи!".

Конгресмен С. Гойєр, довголітній оборонець українських політичних в'язнів і голова Гельсінкської комісії у ЗСА, обговорював питання людських прав, які треба піднести у світлі зустрічей Реґена із Горбачовим. „Багато із вас, тут зібраних, хотіли б запитати Горбачова дещо. Найважливішим було б запитати, чи „гласность" прийшла також і для українського народу". С. Гойєр сказав „На жаль, зроблено тільки дуже обмежені кроки, звільнено кількох лише в'язнів, дозволено деяку дискусію на теми української мови і культури. „Гласность" не доходить в Україну". Він теж згадав про Ганну Михайленко.

Конгресмен Гойєр закінчив обіцянкою, що Гельсінкська комісія буде пильно стежити за долею політичних в'язнів, переслідуванням релігії в Україні, буде ставити питання про свободу переїзду, заглушування радіопередач та перешкоди у свободі окремішніх культур.

На закінчення коротко говорив представник групи з Етіопії, який зробив порівняння між штучним голодом в Україні і теперішнім голодом в Етіопії. Також промовляв афганський представник, який говорив про покалічених дітей. З ним був хлопчина, який у совєтському бомбардуванні стратив обі руки, та дівчинка, якій совєтські вояки підпалили волосся.

По закінченню програми демонстранти з чорними бальонами і плякатами рушили походом до совєтської амбасади. По дорозі чути було вигуки: „Свобода Україні", та „Совєти геть з України!" Разом із демонстрантами маршерував конгресмен Б. Ґілман, який мав на собі сорочку із антисовєтським написом. Її подарувала йому група з Ню Йорку.

На чолі походу йшла група студентів, несучи сім чорних домовин. Вони були символами жертв голоду, ієрархії Української Православної і Католицької Церков, концтаборів, повстанців, померлих в'язнів у Пермському таборі ч. 1-36, нуклеарної катастрофи у Чорнобилі.

Прийшовши до поліційних барикад на півбльоку від амбасади, демонстранти відспівали „Не пора", „Боже вислухай благання" та „Боже великий, творче всесвіту". Опісля конгресмен Ґілман подякував присутнім за їхню посвяту для справи людських прав та обіцяв свою особисту підтримку.

Хоч під час цих подій видно було велику присутність поліції, перед барикадами спалено сорочку із совєтською емблемою. Цей момент підхопила преса. Коло совєтської амбасади перед поліційними барикадами сіло біля 30 молодих людей і голосно домагалися свободи Україні. Це тривало понад півгодини. При барикадах стояла група жінок у народних одягах, тримаючи копію „Чорнобильської Мадонни". На закінчення усі одним голосом відспівали „Ще не вмерла" та випустили чорні бальони в небо.

Присутні на демонстрації приїхали із Ню Йорку, Філядельфії, Ню Джерзі, Вашінґтону, Балтимору, Йонкерсу, Клівленду, Сиракюзів, Баффало, Трентону, Піттсбурґу, Чикаґо, Дітройту, Рочестеру та інших міст. Демонстрацію можна було бачити на крайових телевізійних сітках. Також преса обширно звітувала. У Філядельфії теж звітовано про підготову до демонстрації.

У ВАШІНҐТОНІ ПІСЛЯ того, як Верховний Суд ЗСА, знайшовся у безвихідній точці 4 до 4, розглядаючи справу заборони малолітнім доступу до абортів, наявною стала проблема якнайшвидшого одобрення номіната на місце дев'ятого судді.

ПРЕЗИДЕНТ НІКАРАҐУА Даніель Ортеґа Сааведра заявив кореспондентам, що його країна буде втримувати велику армію і принаймні 600,000 вояків в резерві навіть після поправи відносин із З'єднаними Стейтами Америки і полагодження справи замирення в Центральній Америці: Ортеґа не думає, що збільшення армії, з допомогою Совєтському Союзу, суперечить підписаному у Ґватемалі договорові про замирення. Ортеґа підкреслив, що його армія буде мати оборонні завдання і не буде загрозою для нікого. У Вашінґтоні представник Білого Дому заявив, що заява Ортеґи є його власною опінією, з якою не мусять погоджуватись інші держави Центральної Америки, а тимбільше ЗСА.

Будь прокляті всі, хто відняв
у мене вітчизну!
Але у вітчизни ніхто
не одніме мене.

Л. КОСТЕНКО

ТАБІР ПРИРЕЧЕНИХ

Вечір присвячений українським політичним в'язням в концтаборі 36 — 1

відбудеться

в неділю, 27-го грудня 1987 р., початок о год. 4-ій по пол. в Українському Інституті Америки, при 2 Іст 79-та вул. **в Ню Йорку, Н. Й.**

Пластовий Курінь „ВЕРХОВИНКИ"

В ПРОГРАМІ: доповідь .... НАДІЯ СВІТЛИЧНА

Мистецька частина —

д-р ДАРІЯ КАРАНОВИЧ, ОЛЕКСАНДЕР КУЗИШИН, ВОЛОДИМИР КУРИЛО

Вступ: 6.00 дол.

Ділимося сумною вісткою з Приятелями і Знайомими, що відійшов у Вічність на 71-му році життя

бл. п.

ЕВГЕН НАРУШЕВИЧ

нар. на Волині

ПАНАХИДА відбудеться в п'ятницю, 18-го грудня 1987 р. о год. 7-ій веч. в похоронному заведенні Петра Яреми в Ню Йорку.

ПОХОРОН в суботу, 19-го грудня 1987 р. о год. 10-ій ранком з церкви св. Тройці при Брум Стріт. Тлінні Останки спочинуть на українському православному цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Залишив у смутку

ЗНАЙОМИХ І ПАРАФІЯН

Замість квітів на могилу

бл. п. проф. д-ра Юрія Тершаківця

Чоловіка моєї товаришки Єсі складаю $100.00 на УЛТПА-Архів.

Д-р Марія ФІШЕР-СПИЖ

Просимо молитися за упокій душі

бл. п.

Стефана Павлишина

з Рочестеру, Н. Й., який по довгій та тяжкій недузі, на 63-му році життя, дня 16-го грудня 1987 р., а окружений молитвою та заосмотрений Святими Тайнами в присутності родини відійшов у Вічне життя.

ПАРАСТАС відправиться в п'ятницю, 18-го грудня, о год. 8:30 веч. в похоронному закладі Ahlgrim при 201 N. Northwest Highway, Palatine, Ill. 60067.

ПОХОРОН служитиметься в суботу, 19-го грудня 1987 року о год. 11:30 ранком в українській католицькій церкві Непорочного Зачаття Пресвятої Богородиці, 755 S. Benton, Palatine, Ill., а відтак Тлінні Останки Покійного спочиватимуть на українському католицькому цвинтарі св. о. Миколая в Чикаґо, Ілл.

Прохають молитов:

дружина — ОЛЬГА
мама — МАРІЯ
брат — МИРОСЛАВ з дружиною ІВЕТ та Родиною
доньки —
ТЕРЕНЯ РАКОЧА з мужем ЯРЕМОЮ та ОЛЕСЕЮ
ГАЛЯ ЧИРОВСЬКА з мужем о. АНДРІЄМ та СОФІЙКОЮ І ОЛЕСЕМ
та ближча і дальша Родина

Замість квітів просимо складати пожертви на відновлення церкви Непорочного Зачаття, Immaculate Conception Ukrainian Catholic Church, 755 S. Benton, Palatine, Ill. 60067

З глибоким жалем повідомляємо Рідних, Приятелів, Знайомих та Колеґ Інженерів, що в п'ятницю, 11-го грудня 1987 р. в ранніх годинах відійшов від нас у Вічність по затяжній серцевій недузі

наш Найдорожчий

МУЖ, БАТЬКО І ДІДО

бл. п. інж.

ТАРАС ГРИЦАЙ

народжений 19-го квітня 1919 року.

ПАНАХИДА була відправлена в неділю, 13-го грудня 1987 р. в похоронному заведенні Петра Яреми в Ню Йорку.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ в понеділок, 14-го грудня 1987 року о год. 11:30 ранком у українській православній церкві св. Андрія у Бавнд Бруку, Н. Дж., а відтак ПОХОРОН на цвинтарі св. Андрія Первозванного.

В невимовному смутку:

дружина — ІЯ
дочка — ТАНЯ з мужем ТОМАСОМ
син — МИРОН з дружиною і дітьми
кузини —
ЛЕСЯ з мамою НАТАЛКОЮ ПОГОРЕЦЬКОЮ
ЛАРИСА з мужем АДРІЯНОМ ДОЛИНСЬКИМ і матерями
ЛІДА з мужем МІЛТОНОМ і сином ОСИПОМ ҐІФЛЕРОМ
ВОЛОДИМИРА ТЕРКАРАПЕТІАН
ДАРКА ЛУЦЬКА
ОКСАНА з ЛУЦЬКИХ з мужем і дітьми
тета — ЗЕНА КУЛЬЧИЦЬКА
та дальша Родина

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

СВЯТКУЙТЕ З НАМИ!

Чи Ви вже замовили афішу 1000-ліття для Вашої околиці?

ЦЕНТРАЛЬНІ УСТАНОВИ — ПАРАФІЇ ТА ЇХНІ ТОВАРИСТВА — ВІДДІЛИ БРАТСЬКИХ СОЮЗІВ — ЖІНОЧИХ ТА МОЛОДЕЧИХ ОРГАНІЗАЦІЙ — ПРОФЕСІЙНІ ТА СПОРТОВІ ТАВАРИСТВА — КЛЮБИ — ПІДПРИЄМСТВА — РОДИНИ І ВСІ ХТО ГОРДИТЬСЯ СВОЄЮ УКРАЇНСЬКО-ХРИСТИЯНСЬКОЮ СПАДЩИНОЮ ПОВИНЕН СТАТИ СПОНЗОРОМ АФІШІ 1000-ЛІТТЯ ДЛЯ СВОЄЇ ОКОЛИЦІ!

Проєкт афіші на таблиці — BILLBOARD — виготовлений Метрополітальним Комітетом Тисячоліття в Ню Йорку в порозумінні з Краєвим Комітетом Тисячоліття.

Кошт $250.00 включає всі обслуги та винайм таблиці на 30 днів на підставі цін для неприходових організацій.

Виповнений КУПОН ЗАМОВЛЕННЯ з ПОВНОЮ ОПЛАТОЮ треба вислати перед 31-им ГРУДНЯ 1987 року.

1000 Years of Christianity in Ukraine
Celebrate with us
988-1988

Рисунок афіші, праця мисткині ЛЮБИ МАЗЯР. Величина 22.6 x 10.4 стіп. Національні синьо-жовті кольори. Вечорами більшість таблиць будуть освітлені.

1988 MILLENNIUM BILLBOARD — SPONSOR RESERVATION COUPON

Enclosed $.......... for ...... billboard/s to be mounted in our general area (name of city)

....

Name organization ....

Authorized contact person ....

Street address .... City ....

State .... Zip Code .... Tel. No. Area ....

ISSUE CHECK TO: "SELFRELIANCE ASSOC. BILLBOARDS" **$250.00** per billboard.

MAIL TO: Attn: Mrs. B. Bachynsky, N.Y. MILLENNIUM COMMITTEE
108 Second Avenue, New York, New York 10003

Payment must reach the Committee by December 31, 1987

IMPORTANT NOTE: If a minimum of 500 billboards are not reached, the Committee will advise all concerned of alternate choices. However any refund LESS a $10.00 handling fee per billboard will release the N.Y. Millennium Committee from any further obligations in this matter.

Date .... Signature of Authorized Person

Економічний...

(Закінчення зі стор. 2)

хоче піднести ціну до 20 дол. Брак згоди може спричинити спад ціни до 15 дол. за барилку на весну наступного року.

Індія купує у ЗСА більшу кількість комп'ютеорів, а Великобританська летунська лінія-одинадцять літаків повітряної лінії „Боїнг". Також Польща, Чехо-Словаччина, Східня Німеччина і Румунія купують американські літаки Боїнг, замість літаків Совєтського Союзу Аерофлоту „Ілюшин", через часті аварії — дефект моторів. Японія не продукує нових літаків для оборони у себе, а замовила у ЗСА 170 джетів типу Ф-15 і Ф-16 коштом 2.5 більйона дол. У Канаді-безробіття 8.4 відс., безробітних один мільйон сто тисяч, інфляція в жовтні 4.3 відс. (впала 0.2 відс.), дрібна продаж зросла на 0.6 відс. (річно 9.5 відс.), головно в фармацевтичних, косметичних і консумпційних видатках. Канадський уряд остаточно узгіднив з американським Урядом договір про вільну від мита торгівлю між обома державами, який готовий до затвердження канадським парляментом і американським Конгресом. У Мехіко торговельний дохід за 10 місяців ц.р.-6.8 більйона дол.: експорт зріс на 33.5 відс., імпорт — на 3.3 відс. Найбільше зріс експорт на нафту на 50 відс. і фармерські продукти на 29 відс. Уряд заборгувався на біля 100 більйонів дол., сильно паде на вартості валюта (60 відс.), сьогодні 220 пезів за одного доляра, інфляція 140 відс. Переговори відносно вільної від мита торгівлі зі ЗСА продовжуються.

Торговельні стосунки Японії зі ЗСА поправляються. Після афери комп'юторської фірми Тошіба, яка нелеґально продала СССР технічні машини для продукції тихих пропелерів до підводних кораблів (що завдали більйонових втрат Америці), і накладене американським Урядом ембарго спричинило фірмі двобільйонові долярові шкоди, втратила 105 більйоновий доляровий контракт від Пентаґону на комп'ютори (дістала фірма Зеніт), звільнила багато робітників, продукти відсилає до Японії, що пошкодило американській економії і збільшило безробіття. Японські експерти і військовики довідавшися, що подібні машини продала Совєтському Союзові і французька фірма, а норвезька фірма Конґеберґ продавши нелеґально сальдинські машини заявила, що згадані машини небагато допоможуть совєтським підводним кораблям. Останньо американські комп'юторські фірми стали в обороні Тошіби і звернулися до президента Р. Реґена, щоби зніс решту 83 мільйонове долярове ембарго, яке шкодить американській економіці — збільшує безробіття, не виключене, що Президент це зробить. Весною ц.р. маневри Совєтського Союзу підводних човраблів при берегах ЗСА на Атлантику від Коннектикат до Вірджінії стейтів виказали, що вони вже засоблені тихими пропелерами, бо американські прибережні патрульні кораблі їх не відчули. Останньо Тошіба випустила новий модель дуже скомплікованого комп'ютора. Тепер Японія зменшує доставу автомобілів до ЗСА, а навіть ці, що їх продукує тут, через високі ціни відставляє і продає у Японії та збільшила на 3.5 відс. імпорт американських продуктів. Дохід японських фірм цього року зменшився на 28 відс., а торговельний дохід на 12 відс. Сильно зросли ціни на нерухомості (25 відс.), тому купують за кордоном, головно в ЗСА під фабрики, підприємства, для бизнесу й інвестицій. Новий прем'єр Н. Токешіба (великий приятель президента Реґена) не робить великих економічних і політичних змін. Плянує зменшити торговельні бар'єри, відчинити японський ринок для закордонних продуктів, головно американських, що зменшить торговельний дефіцит, та відкриє доступ закордонним фірмам до японської біржі, чого домагаються ЗСА. З обави перед інфляцією не міняє 2.5 відсоткової стопи, найнижча від Другої світової війни, валова продукція — 3 відс., безробіття 2.7 відс. Сьогодні Японія здержала імпорт нафти з Ірану через високу ціну — 20 дол. за барилку.

СССР знову купує більшу кількість пшениці і кукурудзи від Заходу, тим разом по дешевій ціні від Канади, Австралії і Арґентини. Купно збіжжя зі ЗСА сильно зменшилося, з 20 мільйонів тонн 1984 року до 9 мільйонів тонн, після договору цього року. Совєтський Союз в останній декаді купує по 35 мільйонів тонн зерна річно. Мимо поганої весни, холодного і дощового літа врожай цього року, як подав ТАСС — 210 мільйонів тонн, мовляв через нові сільсько-господарчі реформи - технологію рекордовий був 1978 року— 237 мільйонів тонн, але через злу господарку, брак середників достави до шпихлірів і злі дороги-30 відс. пропало на полі, тому й совєтський уряд купує його за кордоном, щоби містам не бракло хліба. Робітники в колгоспах і по заводах, головно в Центральній Азії противляться новим реформам через тяжку працю, риск життям, брак харчів і речей першої потреби, високі ціни на продуктах, ярині і овочах. Нині платні робітників визначують за продукцією, а не за годину праці. Як далеко нова децентралізація і сільсько-господарча технологія допоможе — час покаже. Через брак твердої валюти (купує збіжжя за дол.) спричинений низькою ціною на нафтових продуктах останнього року позичив у західньоевропейських банках 1.5 більйона дол., а за останні два роки 6 більйонів дол. — разом з попередніми позичками винен 38 мільйонів дол., не враховуючи тут 25 більйонів дол. торговельних зобов'язань з країнами Третього світу. За останні два роки Совєтський Союз продав 500 тонн золота (раніше продавав по 100 тонн річно), що зменшило запаси золота до 30 більйонів дол. Через дальший брак твердої валюти зачав продавати велику кількість плятини, що спричинило спад цін на світовому ринку. Захитану економіку нищать великі видатки на зброю-оборону — 16 відс. народної продукції (три рази більша як ЗСА). В жовтні пресове аґентство ТАСС в СССР подав, що СССР посідає нову ракету на колесах, якою досягне, на випадок війни для відплати кожну місцевість ЗСА. Крім цього мілітарна і економічна допомога сателітам та пропаґанда — ширення комуністичної доктрини пожирають дальших 10 більйонів дол річно. Афганістан коштує 500 мільйонів дол річно, Нікараґуа — 100 мільйонів дол. дальших десять більйонів. На стратосферичну зброю — оборону (хоче випередити ЗСА) вже видав біля одного більйона дол., викравши з американської фірми Саспу суперкомп'юторську систему для цієї цілі.

Економісти Об'єднаних Націй твердять, що світовий торговельний ринок і економію можуть захитати і спричинити рецесію — Японія, Західня Німеччина і европейські держави, якщо вони не упорядкують своїх економій і не збільшать імпорту американських продуктів, бо американська економіка є передовою — геґемоном світу. Світовий економічний ріст (включно зі Совєтським Союзом) і міжнародна торгівля цього року будуть менші від попереднього (3 відс.).

ЗГІДНО З ЗАЯВОЮ найбільшої крайової фірми що займається піклуванням про дітей передшкільного віку, чимраз більша кількість робітників у віці понад 55 років приходить працювати саме в цій ділянці. В загальному виявляється, що ця практика приносить багато корисного для дітей, які дуже часто через велику мобільність американського суспільства є відірваніл від дідусів і бабунь чи інших старших членів родини. Це явище є корисним й для тих пенсіонованих старших громадян, які мають велике почуття бути потрібними. В усякому разі, згідно з фахівцями, ця обопільна потреба витворює здорову та дуже корисну якість опіки для передшкільників.

ПОВІДОМЛЕННЯ
Членам і Відділам УНСоюзу

Повідомляємо Членів і Відділи УНСоюзу, що з уваги на закінчення року, Головна Канцелярія УНСоюзу мусить замкнути рахунки та здепонувати у банках гроші, одержані від Відділів

не пізніше, як вполудне 31-го грудня 1987 року

Гроші, прислані пізніше вже не зможуть бути зачислені на 1987 рік. З уваги на це, закликаємо всіх Членів УНСоюзу заплатити вкладки, платні в цьому місяці, якнайскоріше, а всі Відділи УНСоюзу вислати розчислення і гроші так скоро, щоб вони наспіли до Головної Канцелярії не пізніше як у ЧЕТВЕР, 31-го ГРУДНЯ 1987 року до полудня.

Звертається увагу на те, що Відділи, які спізняться з присилкою вкладок, будуть подані як довжники в річному звіті.

Головна Канцелярія УНС

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

УСО „Тризуб" — „Геленік" СК 5:3

Цими першенськими змаганнями, що відбулися 15-го листопада ц.р. на „Тризубівці", перша дружина закінчила осінню рунду футбольного сезону 1987/88.

Завдяки солідній й завзятій грі наші футболісти заслужено виграли цю зустріч і тим самим значно відділилися від небезпечної льокати в показнику табелі ігор „Мейджор дивізії" Пенсильванійської ліґи, в якому під сучасну пору „Тризуб" займає спільно з „Феніксом" середнє — 4-5 місця.

До перерви наша дружина вела 3:0, що його здобули Борушкін — 2 і Марґол. Після перерви наші футболісти на початку мали ініціятиву, завдяки якій знову Марґол підніс вислід до 4:0 і Макай 5:0. В кінцевій фазі тієї завзятої і емоційної зустрічі грецькі футболісти в свою чергу перейняли ініціятиву, напад яких завдав багато праці нашій дефензиві. Усі три свої голі суперники здобули з вільних стрілів, що їх призначив суддя за „фавлі" наших оборонців.

Змагання резервових дружин закінчилися ремісовим вислідом 1:1.

Показник табелі ігор „Мейджор дивізії" (перша половина сезону)

	Точок	Голів
Інтер СК	16:0	46:2
Ерцґебірґе СК	12:2	24:12
Данубія ФК	10:4	18:8
УСО „Тризуб"	8:10	17:23
Фенікс СК	8:6	14:17
Дж. Ганґеріянс	7:7	13:8
Америка СК	6:8	14:16
Факс Чейс СК	5:11	14:29
Геленік СК	3:11	14:36
Баєрн СК	1:15	10:33

(-)

УСК Ню Йорк — „Польонія" СК 0:2

В останніх змаганнях першої половини сезону II-ої дивізії Космополітальної ліґи, що відбулися в неділю, 13-го грудня ц.р., перша дружина УСК-у зазнала поразки з клюбом „Польонія" вислідом 0:2. Як усі польські клюби, „Польонія" розпоряджає добірним складом, в якому виступають новоприбулі футболісти з Польщі, які свого часу змагалися в професійних дружинах. Проводи українських дружин не мають таких можливостей і вони щоб вдержатись на вищому рівні мусять включати до своїх дружин футболістів не-українського походження. На жаль, деякі наші футболісти хоч мають можливості змагатися в українських дружинах „жебракують" по чужих клюбах, шукають кращої долі, якої не можуть знайти.

Провід футбольної ланки УСК-у робить усе можливе, щоб притягнути цих наших футболістів до своїх дружин, що виступають в чужих клюбах Ню Йорку. На жаль, нелегка це справа. Ми маємо місце і нам бракує футболістів до I-ої дружини. І цим разом ми не могли через контузії і інші причини виставити до гри найкращого складу. І все таки в грі наша дружина була рівнорядним партнером „Польонії". Обидва голі суперники здобули в першій половині. Після перерви наш напад створив кілька добрих можливостей до здобуття голів, але м'яч то відбивався від стовба воріт, то пролітав понад поперечку, або щасливо ловив його воротар „Польонії". Після тієї поразки УСК опинився в показнику табелі ігор на передостанньому місці.

С. К.

Успіхи українських спортовців

Яро Дахнівський з Чикаго, вихованець спортової школи УСВТ „Чорноморська Січ", був відзначений як найкращий змагун-воротар професійної ліґи AICA в листопаді ц.р. Яро виступає в дружині Мемпгис „Сторм" Тенесі. AICA (Амерікен Індор Сакер Асосіейшен) охоплює футбольні клюби в таких містах як Мемпгис, Люївіл, Кантон, Толідо, Чикаґо, Форт Вейн, Тампа Бей, Мілвокі. Комішонером тієї ліґи є колишній воротар I-ої дружини УСВТ „Чорноморська Січ" Йосип Махник.

Яро Дахнівський

Відзначили Р. Матківську

Роксана Матківська, найвизначніша юна тенісистка УСВТ „Чорноморська Січ", двократна чемпіонка жіночої групи УСЦАК, була вибрана до III-ої дружини стейту Ню Джерзі з середньої школи Мілбирн. Завдяки перемогам Роксани тенісова дружина тієї школи здобула перше місце в повіті Ессекс. Коли зважити, що Роксані лише 14 років, ця наша тенісистка має перед собою світле майбутнє.

Гокеїсти українського походження в Олімпійській збірній Канади

В серії передолімпійських змагань, що їх продовжує гокейова збірна Канади, відзначаються Кен Яремчук і Трент Явний. Обидва чолові збірної здобувають голі.

Турне другої збірної СССР по ЗСА

Минулого тижня розпочалася серія гокейових змагань II-ої збірної СССР з Олімпійською збірною ЗСА. В перших трьох зустрічах високо перемогли американці. Треба відмітити, що ця збірна СССР в дійсності є дружиною Спортового Клюбу Армії з міста Ленінграду, до якої є включені чотири гокеїсти з Центрального Спортового Клюбу Армії з Москви. Обидва ці клюби є збірними, бо в їх складах виступають найкращі гокеїсти імперії.

В складі СКА, Ленінград, виступають Черкас (воротар) і Кравець, виглядає обидва українського походження. Між іншим СКА, Ленінград, 6-го жовтня ц.р. відбув у Києві першенські змагання вищої ліґи СССР з місцевим „Соколом", в яких гокеїсти столиці України перемогли вислідом 6:3. Під сучасну пору СКА, Ленінград, займає 12-те з 14 місце в показнику табелі ігор вищої ліґи СССР.

(от)